

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XXI. A pestilentiae lue, vel maleficiis ope B. virg. Lindensis servati vel erepti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

MDCXXIII. die XVII. Junii, filium Casparum, puerum octennem; quem referebat ex terrore atri canis à se tantum vixi, in Epilepsiam incidisse: & sex annis, certis temporum conversionibus, & maximè noviluniis eo morbi genere divexatum fuisse. Tandem cujusdam senis monitu per suasus parens, & avia pueri, illum ad gloriosissimæ Virginis MARIAE Oratorium Lindense ducendum aut gestandum voverunt. Statim ab emissio voto, pestiferi humoris effervescentia sedata; puer in posterum eâ peste nunquam amplius tactus est.

CAPUT XXI.

A pestilentiz luc, vel maleficiis ope B.V. Lindensis servati, vel erepti.

Iam aliàs (a) Ciaritio, experientiaque testibus indicimus, ipsum Lindæ Marianæ locum, etiam si pestilens aër in vicino undique grassaretur, ab omni pestilitatis contagione fuisse immunem. Sed & ii, qui eo alibi malo vel sepi, vel affecti, animo supplicibusque votis ad eam Tiliæ Marianæ umbram sese recepere, non rarò DEI, ac Deiparæ sospitatricem experiri sunt manum.

I.

Præfectus arcis Heilsbergensis undique pestilentia aurâ sepius voto B.V. Lindensi factò, cum omnibus suis incolumis servatur.

Loquitur id tum per se; tum per adjectam inscriptionem insignis argentea tabula, ab eodem Præfecto voti reo XIV. Calend. Majas Anni MDCXXI Lindensi Deiparæ oblata. Nam, uti Ciaritius quoque memorat, cum Anno MDCXX. pestis in Episcopatu Vavariensi

(a) lib. I. cap. 25.

mienſi, immaniter plerique in locis, maximè verò Heilsbergæ graſſaretur, multosque tolleret, generoſus Ioannes Gonſiorovſky Burggravius Heilsbergentiſis, contagionis periculo, undequaque cinctus, in Arce conſiſtens, author fuit reliquis, qui cum illo remanſerant, ut ſe communi voto B. MARIÆ V. ad Lindam obſtringerent. Quod, ut factum fuit, ipſe cum omnibus incolumis ſervatus eſt. Voto, pari pietate religione ſatiſfactum Anno MD CXXI. die XVIII. April. Idipſum teſtatur epigraphe Tabulæ addita, quæ huiusmodi eſt:

D. O. M. in periculo vindici, ad gloriam: diva Genitrici ob ſingularem tutelam, ad honorem: Ioannes Gonſiorovſky Burggravius Heilsberg. in Arce ibidem cum ſuis, à peſte undique graſſante ſervatus incolumis; gratitudinis ergo, humillimè ex voto poſuit, Anno MD CXXI. die XVIII. April.

II.

Familia & domus tota primarii civis Heilsbergentiſis, voto Lindam facto, à peſte liberata.

Eodem proſum tempore ac loco, primarii inter Heilsbergentiſes viri domus Deiparæ Lindentiſis beneficium affatim experta eſt. Erat is D. Nicolaus Hagnaudignitate & opibus inter tuos ſpectabilis; ut pietas quoque magis ſpectabilem redderet, commune peſtilentis auræ quaſi incendium fecit. Jam domum ejus flamma involverat & pedifſe quarum altera vi peſtilentiæ extincta; altera ne malum ſerperet latius, aliò deducta; ſimulque ubi è tantis veſtigiis malum innotuit, votum ad Deiparam Lindenſem factum: neque ſalus domui legniùs reddita. Ab eo momento, quaſi è medio

medio flammæ omnes crepti incolumes evasere. Quod tum quidem admirabundus juxta ac gratulabundus coram spectavit, & nunc magna cum gratiarum actione III. Non. Majas Anni MDCLV. apud Lindam Marianam, quæ cum denso civitatis supplicantis agmine venit, dicti D. Nicolai & Emerentianæ superstes filius, D. Simon Hægnau Consul Relseliensis, mihi ex fide recensuit. Recenserent foras se idiplum germani fratres ejus, si coram adefient, tum Georgius, tum Christophorus, uterque Societatis nostræ sacerdos, & ille hoc ipso tempore Collegii Gedanensis Rector.

III.

Puer supra grassantis pestilentie sævitiam, morbo gravissimo afflictus, voto à parentibus ad B. V. Lindenlem nuncupato, sanatus.

Loquitur & hoc ipsum altera insignis Tabella argentea Anno MDCXXVI. oblata, & inscriptum illi Polonicâ linguâ epigramma, quod Latinè hæc reddimus Ioannes Pexin de la Bastil Gallus, S. R. Maiestatis Cæsararius, unâ cum Catharina sua consorte, memores, quo patris filius noster Petrus, tempore pestilentie, gravissimo fuisse morbo depositus, & à nobis in eo morbo sanctissimæ Virginis MARIÆ apud Lindam oblatæ, citra omnem moram, puri incolumitati fuerit restitutus. Quocirca in perpetuam accepti beneficii memoriam, Tabellam hanc dicamus. Quod ad maiorem sanctissimæ Virginis gloriam & honorem cedat XV. Decembris Anno Domini MDCXXVI.

IV. Vir.

IV.

Virgo maleficio Dæmonis, omnium usu membro-
rum privata, per Deiparam Lindensem pristi-
næ incolumitati restituta.

Patria Virgini erat Lauternhagen, coloniæ Heils-
bergensis pagus; nomen verò Walpurgis. Incertum
quibusdam fuit, qua tandem ex causa morbum pror-
sus incurabilem contraxisset; at ipsi certum omnino
videbatur, ex maleficio Dæmonis fuisse contractum.
& ipso temporis intervallo, quod quidem non
breve fuit, auctum potius quàm quæsitum; ita ut
membrorum omnium motu usuque privata, quemadmo-
dum Ciaricius rem absolvic, *immensos diu dolores tole-*
raverit. Nec reperiebatur quisquam, qui aut membris me-
deretur, aut dolorem pelleret. Succurrit illi post omnia, B.
V. MARIA Lindensis. Votum idcirco ad illam concipit; &
continuo omnia membra, ac si nunquam morbo laborassent,
ad consuetam operum munia, apta reddita sunt. Ipsa verò
bene valida satisfecit Anno MD CXXIII. mense April.

V.

Puella quadrima, cùm ne quidem maleficæ operâ
curari à morbo posset, DEIPARÆ Lindensis
ope curata est.

Tanta est sive vis veritatis, sive DEI imperantis
potestas, ut ipsi quoque Dæmones, & qui à dæmo-
num obsequiis sunt, magi, sagæ, alii que id genus te-
nebrarum ministri, DEO & veritati gloriam dare co-
gantur. Quanquam enim *beneficia Dæmonis*, ut S. Leo
ait (a) *omnibus sunt nocentiora vulneribus*; quia ut S. Au-
gustinus docuit (b) *dum beneficia prestat, magis nocet*;
inter-

(a) *serm. 19. de Passione.* (b) *lib. 8. civit. 24.*

interdum tamen Deo adigente, è scorpio illo, quæ scorpiacon quoddam habere mortales solent. Si enim Bedæ, Hugoni aliisque (a) credimus; Pythonifilla, vel potius, qui illam possederat, spiritus malignus, adactus est, Pauli & Silæ panægyristen agere, & exclamare: *Isti homines, servi Dei excelsi sunt.* Non igitur mirum videri debet, si malefica, quæ in curando puellæ quadrimæ, qua de agimus, morbo, omne suum robur nequidquam consumpserat, Deo & Deiparæ Lindenfi, ad cuius opem ultro, aut potius coacta ægram remiserat, gloriam dare coacta sit. Rem è P. Simonis Hein (qui à parentibus puellæ acceperat) commentariolo paucis accipe. Anno MD CXXIX. colonus quidam in pago, à sacra Linda haud longè disto, filiolæ circiter quadrimæ, alia nequidquam remedia adhibuerat: ad veneficam ergo iterum ac terribè recurrit; quæ et jam tertium de pellendo morbo vires omnes & carmina adhibuit: sed semper in cassum; ut palàm fateretur, curari ab se non posse; sed, si parentes curatam vellent, ad B. Virginem Lindensem, quæ curare possit, recurrerent. Agnoverunt parentes, non sine pudore suo, in maleficæ ore, ipsius veritatis, per adactam loquentis maleficam vocem: & voto statim religiosè concepto, relicta domi puellâ in viam seledant. Et jam voto defuncti, jamque domum appropinquantes, filiolam, quam lecto affixam reliquerant, extra lectulum domumque progressam, quin & lanam, & aliis coævis alacriter colludentem repererunt!

CAPUT

(a) apud Cænobium in Act. 16. 17.